

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/616/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513220612
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513220612.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti žalovanému T. B., X. P. P. V. Č.. XX, o zaplatenie 561,26 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 17.2.2014 č.k. 13C/33/2014-43 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 561,26 eura s 9,25 % úrokom z omeškania zo sumy 248,95 eura od 10.11.2011 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania zo sumy 57,75 eur od 12.1.2011 do zaplatenia, s 9% úrokom z omeškania zo sumy 254,56 eur od 12.12.2010 do zaplatenia a na trovách konania sumu 33,50 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň vyslovil, že žalobcovi sa trovy právneho zastúpenia nepriznávajú.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu titulom poskytovania elektronických komunikačných služieb právnym predchodcom.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Žalovaný však neuhradil faktúru splatnú dňa 9.11.2011, vystavenú na sumu 248,95 eura, splatnú dňa 11.1.2011 a vystavenú na sumu vo výške 57,75 eura a splatnú dňa 11.12.2010 vystavenú na sumu 254,56 eura. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k záveru, že žalobca preukázal vznik platného záväzku, ktorý žalovaný nesplnil, preto súd jeho nároku uplatneného žalobným návrhom v celom rozsahu, vrátane príslušenstva vyhovel.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. Účelne vynaložené trovy konania podľa názoru súdu žalobcu predstavujú zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 33,50 eura. Súd dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi v konaní vznikol bolo zaplatenie súdneho poplatku. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom súd žalobcovi nepriznal, pretože podľa jeho názoru sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Náklady právneho zastúpenia žalobcu advokátom považoval za neúčelné po zistení, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou

žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla faktúr, dlžné sumy a začiatok omeškania. Podľa názoru súdu vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou nevyžadujúcou odborné znalosti. Ďalej súd uviedol, že žalobcom je spoločnosť BL Telecom collection, s.r.o., ktorej konateľom je JUDr. Peter Štrpka, ktorý je zároveň aj spoločníkom a konateľom spoločnosti SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., ktorá je právnym zástupcom žalobcu. Podľa názoru súdu, ak teda právny zástupca vykonáva úkony v mene a v prospech inej, ale vlastnej spoločnosti za účelom dosiahnutia pozitívneho výsledku priznanie náhrady za vykonané úkony by sa priali princípu hospodárnosti, účelnosti i nevyhnutnosti a podľa názoru súdu aj dobrým mravom. Preto aj keď bol žalobca plne úspešný, súd mu tieto trovy právneho zastúpenia z vyššie uvedených dôvodov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil a priznal mu uplatnené trovy právneho zastúpenia. Podľa jeho názoru súd vec nesprávne právne posúdil, ak mu nepriznal úplnú náhradu trov konania. Má za to, že v prejednávanej veci nie sú naplnené predpoklady a neexistujú ani dôvody na nepriznanie trov právneho zastúpenia. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nemá oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky a porušuje zásady ohľadom priznania - prípadne nepriznania trov účastníkovi konania. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 24 až 26 O.s.p.. Podľa jeho názoru z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že účastník konania nemusí svoje práva a povinnosti vykonávať v súdnom konaní sám, pričom každý účastník bez ohľadu na to, či sa jedná o fyzickú alebo právnickú osobu má právo dať sa v súdnom konaní zastupovať advokátom, ktorého si zvolí. Aj advokát, ktorý sa v súdnom konaní domáha svojho nároku vyplývajúceho ako z jeho podnikateľskej činnosti, tak i zo súkromnoprávneho vzťahu, resp. ktorý vystupuje v takýchto vzťahoch má právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí. Má za to, že pokiaľ využil zákonnú možnosť zvoliť si právneho zástupcu, táto mu nesmie byť na škodu. Jeho právne zastúpenie považuje za súladné so zákonom a plne legitímne. Neexistuje žiaden dôvod, prečo vo vzťahu k plnému úspechu v súdnom konaní pred súdom prvého stupňa odoprieť právo na uplatnenie náhrady trov konania voči neúspešnému účastníkovi konania, tak ako ich žalobca aj pôvodne vyčíslil. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/30/2012.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia vo výroku o trovách konania z dôvodu procesného pochybenia súdu prvého stupňa, ktoré malo za následok nesprávnosť rozhodnutia o trovách konania.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa procesne pochybil, ak vo výroku napadnutého uznesenia rozhodol o trovách konania tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi na trovách konania sumu 33,50 eura a zároveň vyslovil, že žalobcovi sa trovy právneho zastúpenia nepriznávajú.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 151 ods. 1 je zrejmé, že ak súd rozhoduje o náhrade trov konania vo výroku má osobitne vyjadriť trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa priznáva, to znamená, že trovy konania ktoré súd účastníkovi nepriznáva vo výroku neuvádza. Vo výroku preto súd vyjadří osobitne iba trovy konania, ktoré úspešnému účastníkovi priznáva a v dôvodoch rozhodnutia uvedie, ktoré trovy účastníkovi nepriznal, aj keď ich vyčíslil a z akého dôvodu. Preto ak

súd náhradu trov konania sčasti úspešnému účastníkovi nepriznáva, o týchto nerozhoduje samostatným výrokom.

V prejednávanej veci ako vyplýva z výroku napadnutého uznesenia súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 33,50 eura a zároveň vyslovil, že žalobcovi trovy právneho zastúpenia sa nepriznávajú. Takýto výrok o náhrade trov konania účastníkom nemá podklad v citovaných zákonných ustanoveniach, preto ho treba považovať za nesprávny v rozpore s ust. § 151 ods. 8 O.s.p.. Aj keď rozhodnutie vo výroku o trovách konania, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33,50 eura nebol odvolaním napadnutý, bol v odvolacom konaní zrušený, nakoľko ide o výrok súvisiaci s výrokom, ktorým súd žalobcovi trovy právneho zastúpenia nepriznal.

Odvolací súd však za správne považuje dôvody uvedené v napadnutom uznesení, v ktorých súd prvého stupňa konštatoval, že náklady konania žalobcu spojené s jeho zastupovaním advokátom nie sú náklady účelne vynaložené a preto ich považoval za neúčelné po zistení, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke. V tomto smere žalobca v odvolaní proti uvedenému záveru súdu prvého stupňa ani nenamietal.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie, treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejma snaha zvýšiť náklady konania protistrane). V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Ncdo 5/2013, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovení advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutné (účelné) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. S týmto záverom je potrebné súhlasiť aj v tejto veci z ktorej z obsahu spisu je zrejme, že žalobca zastúpený advokátom podáva hromadné žaloby - skutkovo a právne totožné ohľadom vymáhania peňažných pohľadávok, v danom prípade od postupcu obchodnej spoločnosti Slovak Telecom a.s. so sídlom v Bratislave. Za tejto situácie s prihliadnutím na uvedenú skutočnosť, že sa jedná o žalobu, ktorá spĺňa charakteristiku tzv. hromadných vecí, sa zastúpenie žalobcu javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. To má za následok povinnosť súdu konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie a teda ich nepriznanie žalobcovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo.

Vzhľadom na skutočnosť trov konania vzniknuté zastupovaním žalobcu advokátom nemožno považovať za účelne vynaložené, potom bez významu je jeho námietka ohľadom jeho práva na zastúpenie podľa ust. § 24 ods. 4 O.s.p..

Vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvého stupňa odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania žalobcu podľa § 221 ods. 1, 2 O.s.p. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania účastníkov a to v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu v tomto zrušujúcom uznesení tak, aby z výroku bolo zrejme, aká výška a druhy trov konania boli priznané a pre prípad, že súd neprizná účastníkom nimi vyčíslené trovy z odôvodnenia musí byť zrejme, ktoré trovy a v akej výške účastníkom priznané neboli a z akého dôvodu.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.